

Daniel Wu (1974), ki v filmu *That Demon Within* (Mo jing, 2014, Dante Lam) igra protagonista, policista Dava Wonga, v sodobni hongkonški kinematografiji velja za nadvse prepoznaven obraz. Kljub temu da je 40-letnik doslej nastopal v mnogih kitajsko govorečih filmih, s sabo nosi zanimivo ozadje. Rodil se je namreč v Berkeleyju v Kaliforniji kot otrok emigrantskih staršev, ki sta v ZDA pribežala po komunistični revoluciji leta 1949. Vseeno se je kot Američan pri 24 letih vrnil v Hong Kong in svojo kariero raje začel tam. Igral je več kot 60 filmih, najpogosteje pod taktirko Johnnieja Toja, Jackieja Chana, Stephen Funga, Danteja Lama in mnogih drugih. V glavni vlogi je nastopil denimo tudi ob Kevinu Spaceju v *Inseparable* (2011, Dayyan Eng) ter ob Sharltu Copleyu v *Europa Report* (2013, Sebastián Cordero). S slednjim se je začel počasi vračati nazaj v rodne ZDA in beležiti prve vloge v ameriškem filmu, pomembno odskočno desko pa bi utegnil predstavljati nastajajoč igričarski spektakel *Warcraft*, pri katerem ga je Duncan Jones izbral v igralsko ekipo.

Pogovor z Wujem je nastal na letošnjem Berlinalu, njegova bliskovita tekoča angleščina pa je pravi blagoslov ob izgubljanju v prevodu, ki ga praviloma s sabo prinese pogovor z azijskimi ekipami.

Foto: J. Wong / Getty Images

»Nisem si mislil, da bo tako temačno«

Pogovor z Danielom Wujem

Matic Majcen

Če se ne motim, *That Demon Within* predstavlja vaše prvo sodelovanje z Dantajem po 13 letih.

Ja, kar dolgo je že tega.

Kako se je v tem času razvil in spremenil kot režiser? Predvidevam, da je zdaj precej drugačen avtor.

Popolnoma! Iz sprva tipičnega hongkonškega režiserja akcijskih filmov se je razvil do tega, da je našel lasten slog in pri tem je definitivno zavil v temnejšo smer. Od *The Stool Pigeon* (Sin yan, 2010) naprej so njegovi filmi postali mračnejši od večine hongkonških akcionarjev. In tu ne gre samo za akcijo, vedno ima v ospredju močne like, ki peljejo pripoved, in zdaj je tu prisoten ta temačen element, ki ga tedaj nisem videl.

Slišati je govorice, da je Dante lahko precej težaven pri snemanju. Je v tem kaj resnice?

Mislim, da ne. Mogoče v odnosu s producenti, kadar se bori za stvari, ki bi jih rad dosegel v umetniškem smislu. Pri *That Demon Within* se je spustil v kar precej tvegan projekt. Saj je še vedno komercialen, a kot rečeno, veliko temačnejši od večine hongkonške produkcije. Verjetno je moral bojevati kar trdo bitko, da ga je sploh lahko naredil. Tudi to, da film sloni na razvoju likov, je redko v hongkonških akcionarjih.

Kaj pa z vašega vidika, gre za eno zahtevnejših vlog kariere?

Verjetno res. Že dlje časa sem se prebijal v to smer, ker tudi mene privlačijo bolj mrakobne zadeve, vse odkar sem začel delati z režiserjem Derekom Yeejem na filmih kot *One Night in Mongkok* (Wong gok hak yau, 2004) ali *Protégé* (Moon to, 2007), ki sta v meni

zanesla ta ogenj. Ti deli sta me pripravili do razmisleka, zakaj imam rad film. Menim, da je name najbolj vplival Kubrick, ko sem med odraščanjem gledal filme kot *Peklenska pomaranča*, študije človeškega nasilja in pomena le-tega. Da lahko to sedaj počnem v hongkonški produkciji, je res zabavno. Pa tudi težko. *That Demon Within* predstavlja trdo delo, ampak ko sem ga včeraj prvič videl, sem spoznal, da je bilo vredno.

Po včerajšnji premierni projekciji v Friedrichstadt Palastu ste rekli, da šele zdaj razumete celotno sporočilo filma. Se je vaš vtis še kaj spremenil?

Med snemanjem nisem hotel preveč razmišljati o filmu. Tudi zato sem včeraj, ko sem ga prvič videl, ostal brez besed. To sem sicer čutil med snemanjem, nisem si pa mislil, da bo tudi končen rezultat tako temačen, predvsem v smislu vizualnih učinkov in vseh spremljajočih elementov, ki zgodbo dodatno potiskajo v to smer.

V enem ključnih prizorov spremljamo čustven izliv vašega lika, vse pa je posneto s kamero, pritrjeno na vaše telo. Prizor je videti izredno zahteven, kolikokrat ste ga ponavljali?

To je bil res težak prizor. Mislim, da smo ga posneli dvakrat, trikrat pravzaprav. Že pri prvem smo zgradili ogrodje, ki sem si ga pritrdil na prsni koš, tako da je viselo z mene, na njem pa je bila nameščena kamera. Ampak šele potem smo videli, da bo zaradi teže kamere ogrodje vseskozi padalo proti tlom, tako da kamera ni več snemala mojega obraza. Zato mi je Dante dejal: »Ali lahko sam z roko držiš kamero?« In jaz sem odvrnil: »Kaj? Hočeš, da snemam sam sebe v

tako zakompliciranem prizoru?« (smeh) Pa sem rekel, dajmo poskusiti, sprejel sem izziv. Bilo pa je težko, ker skušaš kot igralec pozabiti na vse tehnikaliije in se osredotočiti na čustva ... Če se prav spomnim, smo enkrat testirali, potem pa smo ga dvakrat posneli. Mislim, da smo uporabili celo kar prvi posnetek. Ne morem dovolj poudariti, kako zakomplicirano je bilo.

So to prizori, ki jih igralec pred snemanjem posebej vadi pred ogledalom?

V bistvu je bil problem, ker nisem vedel, kako ga bomo posneli. Mislil sem, da bo uporabil steadycam ali kaj takega. Med vsem snemanjem sem komaj govoril z ekipo. Niti z Dantajem ne, samo dajal mi je navodila, jaz pa sem prikimal in gremo. Ni bilo diskusije, ker sem hotel ostati v liku. Ko se je pojavil ta problem s kamero, sem si rekel samo: »Okej, ne bom se prepiral, kako neprijetno mi je, ampak bom samo naredil, kar mi boš rekel.«

Zaradi odraščanja v Kaliforniji ste imeli ob začetku kariere v Hong Kongu precej težav z jezikom. Je zdaj lažje?

Veliko. Ko sem prvič prišel v Hong Kong, nisem govoril kantonsko. Starša sta iz Šanghaja, zato smo med odraščanjem vseskozi govorili šanghajski dialekt, ki je zelo drugačen od mandarinščine in kantonščine. Moral sem skozi težko obdobje učenja, ker sem takoj po prihodu tja padel v snemanje filmov in sem se moral na hitro naučiti jezika. V štirih ali petih letih sem kar tekoče obvladal kantonščino. Nekaj časa je trajalo, a ker sem odraščal s hongkonškimi filmi, sem razumel kantonsko, le govoril je nisem. Filmu so me prisilili, da sem se je naučil, s čimer sem naredil zanimiv krog, saj so mi hongkonški filmi

Daniel Wu in Nick Cheung, *That Demon Within*

med odraščanjem v ZDA predstavljali velik vpliv, a si nisem nikoli mislil, da bom govoril jezik, ki sem ga v njih poslušal.

Oklicali so vas tudi za mladega Andyja Laua. Kakšen je vaš odnos z njim?

To je bilo, ko sem še začel. Izraz se je prijel, ker je bil moj lik v mojem prvem filmu *Bishonen* (Mei shao nian zhi lian, 1998) podoben tistemu, ki ga je on uprizoril v Wong Kar-waijevem *Days of Being Wild* (Ah fei zing zyun, 1990). Prvih pet let kariere so me nato primerjali z njim. Vseeno pa mislim, da sva povsem različni osebi. On je velik pop zvezdnik, ki je obenem tudi odličen igralec, jaz pa ne pojem in ne plešem.

Enkrat ste vseeno poskusili.

Tisto je bilo drugače. Bilo je samo za en film. (Glasbeni mockumentarec *The Heavenly Kings* [Sei dai tinwong, 2006, Daniel Wu], op.a.) Tisto je bila satira pop industrije. Nikoli pa nisem resno mislil, da znam peti. Andy Lau je velik estradnik, jaz pa sem samo igralec.

Ste si po uspehu tega filma še kdaj zaželeli režirati?

Vsekakor. Pred nekaj leti sva s Stephenom Fungom, s katerim sva sodelovala pri filmu *Bishonen*, ustanovila produkcijsko podjetje Diversion Pictures in od takrat sva skupaj naredila tri filme: *Tai Chi Zero* (2012), *Tai Chi Hero* (2012) in *Control* (2013). Pri vseh treh sem bil producent in zdaj iščem projekt, ki bi ga tudi režiral. Pravzaprav se bo to verjetno zgodilo že letos. Vedno sem si močno želel režirati, a po filmu *Heavenly Kings* sem bil zelo zaposlen z igralstvom in nisem imel časa

razvijati zgodbe in scenarije, ki sem jih imel v mislih. Zadnjega pol leta sem vzel odmor, rodila se mi je hčerka, več sem pisal in na tem bom začel delati v naslednjih mesecih.

Lahko poveste kaj o filmu *Warcraft* (2016, Duncan Jones), ki zveni kot zanimiv in predvsem velik projekt?

Pravzaprav ne smem preveč govoriti o njem. Gre pa za super projekt z odlično igralsko zasedbo in odličnim režiserjem. Gre za največjo produkcijo, pri kateri sem sodeloval. Sprva je bilo precej zastrašujoče, ko prideš na prizorišče snemanja, na katerem dela 400 ali 500 ljudi. Precej noro. Izjemna izkušnja. Še posebej pa me je veselilo spoznavati novo tehnologijo, ki je v Aziji nimamo. Sistemi za zajemanje gibanja, digitalne animacije, vsega tega na Kitajskem in v Hong Kongu še nismo razvili.

Se je snemanje že začelo?

Da.

Kako je delati z Duncanom Jonesom?

Duncan je super, on je malo ...

... podoben očetu?

Nisem sem še pogovarjal z njim o očetu, ker sem prepričan, da so ga to že milijonkrat vprašali. Sem pa velik oboževalec Davida Bowieja, tako da si bom to debato z njim prihranil za pozneje. Mislim pa, da je Duncan idealna izbira za ta projekt, ker je tudi sam igričar, veliko je igral tudi *Warcraft* in res razume to igro. Pogosto naletiš na režiserje, ki snemajo adaptacije videoiger, ki jih niso nikoli igrali, in se trudijo zadovoljiti

občinstvo. Duncan pa je tudi sam delal na scenariju in je našel pravo ravnotežje med pojasnjevanjem zgodbe občinstvu, ki ni nikoli igralo igre, kot tudi tistemu, ki jo je veliko. V bistvu sem pri tem projektu pristal zaradi žene. Že ko smo imeli avdicijo zanj, bi si moral vzeti enoletni premor. Potem pa ji je prišlo na uho, da gre za *Warcraft*, in mi je takoj rekla: »Moraš iti!« (smeh) Zaradi moje vloge je še bolj vznemirjena od mene. (smeh) Tudi sama je namreč pet let igrala igro. V filmu bo igral tudi Rob Kazinsky, ki je pred kratkim igral v *Ognjenem obroču* (*Pacific Rim*, 2013, Guillermo del Toro). Rob je bil svojčas med desetimi najboljšimi igralci *Warcrafta* na svetu. Vidite, imamo res ljudi, ki poznajo igro in bodo pomagali filmu do prave kakovosti.

Kakšen je dandanes vaš odnos z Jackiejem Chanom? Po znani anekdoti naj bi ga pred mnogimi leti spoznali v restavraciji, to pa vam je nato odprlo vrata v svet filma.

Jackie je bil enajst let moj menedžer, dokler ni preselil svoje pisarne v Peking, jaz pa sem takrat ostal v Hong Kongu. Vedno sva ohranjala krasen odnos. Bil mi je kot brat ali očetovska figura. Ne sicer toliko v smislu sloga igre, bolj v tem, kako je treba manevrirati v zapletenem svetu zabave in kako še naprej ostati dobra oseba. Krasen mentor, tudi idol, odraščal sem ob njegovih filmih in on je bil velik razlog, da sem se pri enajstih lotil kung fuja. Tako na mojo kariero kot moje osebno življenje je imel ogromen vpliv.

Če bi morali izpostaviti en nasvet, ki vam ga je dal, kateri bi to bil?

Spomnim se, da sem enkrat v pisarni z našim menedžerjem delal na scenariju, Jackie pa me je videl in prišel k meni, me potrepljal po ramenih in samo rekel: »Še naprej tako trdo delaj!« To te bo potiskalo naprej. Ni toliko odvisno od talenta ali priložnosti, ampak bolj to, kako trdo delaš. On je najboljši primer tega. Trdo dela že od svojega petega leta, ko so ga pripeljali v Kitajsko operno šolo, kjer je moral početi vse te nore stvari, pa do letos, ko bo dopolnil 60 let in nikoli ni nehal delati, nikoli se ni nehal potiskati naprej. To je največji navdih, ki sem ga dobil pri njem.